

ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ» НА ОСНОВІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ

Під впливом модернізації вищої освіти в Україні виникає необхідність удосконалення практичної підготовки студентів як базової ціннісної орієнтації фахівця, обов'язкової компоненти освітньо-професійної програми для здобуття кваліфікаційного рівня на базі компетентісного підходу. Останній є ключовим методологічним інструментом реалізації цілей Болонського процесу та за своєю сутністю є студентоцентрованим. Студентоцентризм, у свою чергу, базується на засадах особистісно-орієнтованої педагогіки, розвитку і саморозвитку особистості як необхідної умови для осмисленого сприйняття і засвоєння студентами навчальної інформації, формування у них здатності самостійно і творчо застосовувати її при вирішенні практичних завдань, потребує системності у прийнятті ефективних управлінських рішень.

Дисципліна «Міжнародні організації», що є вибірковою та викладається для студентів IV курсу спеціальності 8103 «Міжнародна економіка», спрямована на формування у студентів професійних компетентностей і навичок, зокрема: 1) *ключових інструментальних компетентностей* (засвоєння базових знань щодо сутності економічної діяльності міжнародних організацій; здатність до аналізу ефективності застосування інструментів впливу на характер діяльності міжнародних організацій; виокремлення проблем і шляхів їх вирішення на різних рівнях діяльності міжнародних організацій; вміння приймати обґрунтовані рішення на різних рівнях діяльності міжнародних економічних організацій у світі та України тощо); 2) *ключових міжособистісних компетентностей* (навички та вміння щодо формування міжособистісних стосунків у колективі при обстоюванні власної позиції під час аудиторної роботи; формування професійної та громадянської етики); 3) *ключових системних компетентностей* (дослідницькі навички й вміння щодо визначення основ, діяльності міжнародних економічних організацій, основних методів прийняття рішень в міжнародних організаціях; вміння класифікувати та визначати основні критерії типізації міжнародних організацій; креативність; здатність до планування та управління проектами; ініціативність та бажання досягти успіху); 4) *глобальних компетентностей* (знання особливостей і тенденцій сучасного цивілізаційного розвитку; вміння проводити дослідження міжнародного характеру та масштабу; вміння критично мислити і генерувати креативні ідеї та вирішувати важливі проблеми на інноваційній основі; бути обізнаним та ставитись з повагою до культурного різноманіття народів); 5) *спеціальних (фахових) компетентностей* (на основі аналізу світових тенденцій розвитку визначати потреби суспільства; вміння аналізувати суть міжнародно-правових питань; визначати адекватність обраних методів, форм, засобів здійснення діяльності міжнародних економічних організацій; давати оцінку перспективам співробітництва України з різними міжнародними організаціями; вміння робити власні висновки та рекомендації щодо перспектив у цій сфері. Після вивчення курсу студенти опановують систему теоретичних знань і практичних навичок достатніх для виконання роботи та вирішення управлінських задач у міжнародних економічних відділах і структурах Міністерств і відомств України, інших державних і комерційних установах.

Література

1. Лук'яненко Д.Г., Поручник А.М. Освітньо-інтелектуальний ракурс інноваційного розвитку // Стратегія розвитку України. Економіка, соціологія, право. – Т. 1, №4. – 2011. – [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/SR/article/view/4438>;
2. Нужненко К. Соціально-економічні позиції української освіти в європейському просторі / К. Нужненко. – КНТЕУ, 2015. – С. 25–32.
3. Хоружий Г. Студентоцентризм як принцип академічної культури // Вища школа. – 2012. – № 4. – С. 7–24.

Веретнов В.І.,
старший викладач кафедри страхування

ГАРМОНІЗАЦІЯ КЛАСИЧНОГО І ІННОВАЦІЙНОГО У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОЇ ОРІЄНТОВАНОЇ НА ПОТРЕБИ СТУДЕНТА ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ

Економічна освіта останнім часом стає усе більш вимогливою до викликів до нової наукової парадигми, яка стала популярною серед західних учених-економістів – когнітивна культурна

економіка. Ця ситуація потребує все більшого залучення міждисциплінарних підходів, поєднуючи технічні і гуманітарні науки, які б враховували соціокультурні особливості майбутніх роботодавців студентів, економічне середовище з взаємодією макро- і макрорівні окремих господарюючих суб'єктів, тощо.

При реалізації цієї стратегії сучасної освіти є дві умовні групи послідовників. Перша група викладачів схильна до класичної освіти, лекції, семінари, практичні. Як правило, ця група викладає теоретичні фундаментальні науки, дисципліни як, наприклад, математика, філософія, історія, українська мова, які не мають безпосереднього прикладного застосування у бізнесі та економіці. Друга група викладачів схильна до суто інноваційних заходів викладання – дискусії, круглі столи, презентації, ділові ігри тощо. У цієї групи викладачі прикладних економічних дисциплін, таких як маркетинг, управління персоналом, фінансовий менеджмент, страхування є безпосередній зв'язок з відповідним бізнесом і можливість залучати практиків до підготовки кейсів, вдало вирішивши які можна студенти чи групі студентів потрапити на стажування, можливе також і запрошення на роботу. На кафедрі страхування наприклад, студенти, що виграли управлінські поєдинки, що проводяться на фінансово-економічному факультеті, які судили представники Страхової компанії «ПЗУ України» були запрошені хто на стажування, а хто і на роботу. Але є ще третя група викладачів, до якої автор себе відносить, це зважені у гармонійному поєднанні класичного та інноваційного. Ця зваженість проявляється у методичності викладання теоретичного матеріалу підкріпленого практичними прикладами, в методичності домашніх завдань, де додається послідовність виконання яких формує у студента критичне мислення та можливість відслідковувати причинно-наслідкові зв'язки та відповіді на питання чому та навіщо. Крім цього, ефективність взаємодії в навчальному процесі між студентом і викладачем підвищує їх поза аудиторна діяльність. Страховий клуб КНЕУ як об'єднання студентів, викладачів, практиків страхування та бізнесу, через проведення круглих столів по проблемам страхового бізнесу, літературно-музичних вечорів, спортивних змагань, благодійницьких заходів допомоги дитячому будинкам не тільки здружує студентів із викладачами та практиками, але зумовлює нові формати співпраці. Наприклад разом із міжнародною студентською організацією «AISIEC» було розроблено і зараз впроваджується проект закордонних платних стажувань «Global Talent» терміном на 3–18 місяців у компаніях страхової галузі.

Таким чином, гармонійне поєднання класичного та інноваційного в системі забезпечення якісної орієнтованої на потреби студентів економічної освіти потребує релевантних міждисциплінарних і системних підходів у викладанні наук, і дозволяє отримати студентам необхідні компетенції, знання, вміння, навички та довгострокові конкурентні переваги на ринку праці.

*Власова І.В., к.е.н.,
доцент кафедри інвестиційної діяльності*

ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Трансформація змісту освіти відповідно до компетентнісного підходу визначається принципово іншими принципами його відбору і структурування, спрямованими на кінцевий результат освітнього процесу – набуття студентом компетентностей.

Експерти країн Європейського Союзу визначають поняття компетентності як здатності застосовувати знання й уміння, що забезпечує активне застосування навчальних досягнень у нових ситуаціях [1].

За визначенням Міжнародного департаменту стандартів для навчання, досягнення та освіти (IBSTPI), поняття компетентності розглядають як спроможність кваліфіковано провадити діяльність, виконувати завдання або роботу. Поняття компетентності містить набір знань, навичок, що надають змогу особистості ефективно діяти або виконувати функції, спрямовані на досягнення певних стандартів у професійній галузі або діяльності [2].

Компетентність є ключовим поняттям, оскільки поєднує: 1) інтелектуальний і навичковий складники освіти; 2) у даному понятті закладено ідеологію інтерпретації змісту освіти, сформованого «від результату» («стандарт на виході»); 3) ключова компетентність є інтегративною, тому що містить низку однорідних чи близьких умінь і знань, що належать до широких сфер культури та діяльності.

Поняття компетенції сприймається як похідне, вужче від поняття «компетентність». Аналіз контексту вживання поняття «компетенції» дозволяє розуміти його як соціально закріпленій освітній результат. Тобто компетенції можуть бути виведені як реальні вимоги до засвоєння сту-